بسم الله الرحمن الرحيم

KENDİNİ 'İYİ' ZANNEDEN MÜSLÜMANIN DERİN RÜYASI

Platon'a göre insan türü, hiçbir şeyin gerçek olmadığı, her şeyin bir mağara duvarına yansıyan gölgeler gibi illüzyondan ibaret olduğu, gerçek olmayan bir ortamda yaşamaktadır. Ona göre gördüğümüz her şey 'hakikati asla bilinemeyecek' yanılsamalardır. Ona göre her şeyin hakikati, duvarlarına gölgeler yansımış bir mağaraya benzettiği bu âlemin dışında bir yerlerdedir. Nitekim Müslümanların geleneğinde de bu âlemin Platon'un dediğine benzer şekilde resmedildiği büyük insanlara ait sözler dilden dile dolaşmaktadır. Mesela, Ali b. Ebi Talib'e isnat edilen *"İnsanlar uykudadır, ölünce uyanırlar."* sözü oldukça meşhurdur. Eskilerin meseleye baktıkları felsefi ve irfani düzey kadar yüksek seviyede olmasa bile *Metaverse* gibi gerçek olmayan sanal âlemlerin gerçeğin yerini tutacak düzeyde insanlar arasında makes bulduğu, hepsi de sanal yanılsamalardan ibaret olan filmlerin, dizilerin ve internet gibi koskoca sanal bir âlemin olduğu şu çağa baktığımızda gerçek olmayan şeylerin bu kadar çok kabul gördüğü bir dönem yoktur herhalde. Üstelik sanal olanlar sadece bunlarla sınırlı olsaydı bir nebze katlanmak mümkün olurdu ama cebimizdeki paradan, tâbi olduğumuz anayasalardan, dünyaya yön veren siyasetlerden arkadaşlıklara, dostluklara, basit ve sıradan ilişkilere kadar her şeyin sahte olduğu bir dünyada yaşıyoruz ve tüm bunlara katlanmanın bir tek yolu vardır: Hepsini "gerçek" yerine koymak.

Aslına bakılırsa günümüz insanının umursamaz, mutlu mesut yaşam biçimlerine, alışkanlıklarına, değer verdiklerine ve değer vermediklerine baktığımızda bunun yani sanal olanın gerçek yerine konulduğu çizginin çoktan aşılmış olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Öyle ki "GDO'lu yiyecekler" diye sanal ve cafcaflı bir isim koyduğu yiyecekleri bile sahte olan insan türü artık "gerçek" denilen şeyi pek umursamamaktadır. Bu durum Platon'un *Mağara Alegorisi*nden daha trajik bir durumdur. Zira Platon'un mağarasında, mağaradan çıkılınca "gerçek" görülecektir fakat günümüz dünyasında insanlar mağara içinde bir uykudadır, uykularında rüya görmekteler, rüyaları ise rüyada rüya görmektir. Bu duruma günümüz insanının anlayacağı "sanal" bir örnek vermek gerekirse her şey tam da Christopher Nolan'ın eşi Emma Thomas'la birlikte yazıp yönettiği *Inception* filminde olduğu gibidir. Dipsiz bir rüyalar zincirinde rüya içinde rüya görmek, sonra rüya içinde rüya görürken o rüyada da rüya görmek, sonra onda da ve ondan sonraki her rüyada rüya görmek.

İşin en çetrefilli tarafı ise bu rüyalardan uyanmak istememektir. Aslında insanlığın tamamı tüm bunların sanal olduğunu, görmemiz istenen bir rüyadan ibaret olduğunu gayet iyi bilmektedir, hatta bilinçaltına inerek insanların rüyadan rüyaya sürüklenmesini sağlayan Rüyacıları da bilmektedir fakat nedense rüyadan uyanmak yerine daha derin bir uykuya dalarak rüya içinde yeni bir rüya görmeyi çare olarak görmeyi daha çok sevmektedir. Rüyacılarla kavgasını bile Rüyacıların kendisine gösterdiği rüyalarda yapmayı tercih etmektedir.

Söyleyeceğimiz şeye göre bunlar belki biraz magazin gibi kalacaktır ama ilişkisini kurmayı becerebilenler benzetmenin yerinde olduğunu anlayacaktır.

Günümüz Müslümanları tam da *Inception* filminde olduğu gibi inançları ve yaşamları hakkında derin rüyalar görmekteler. Gördükleri rüyalar onlara çare olmayınca çözümü uykudan

uyanmak yerine yeni rüyalara dalmakta aramaktalar. İnançlarına ve yaşamlarına dair ne kadar kavram varsa tamamı sanal, tamamı gerçek dışı, tamamı rüya. Mesela, inanca dair kavramların en değerlisi olan "Allah lafzı"nı ele alalım. Müslümanın dünyasında bu lafzın karşısında, göklerdeki sarayında haşmetli tahtına oturmuş, çevresindeki hizmetlilere (meleklere) buyruklar savuran, aşağılarda bir yerlerde kendi yarattığı insanı çatık kaşlarla gözetleyen, hata yaptığında tepesine binen, kiminin hayatına müdahale edip doğru yola kimininse sapmasına sebep olan, intikamcı, ne zaman ne yapacağı belli olmayan biri canlanmaktadır. Mesela, yine İslam'ın temel kavramlarından "ahiret" lafzını ele alalım. Müslümanlar "ahiret" denilince, ölünce herkesin yan gelip yattığı, erkeklerin yetmiş eşiyle seks makinasına dönüştüğü, kadınların erkeklerin gözünün içine baktığı, işin gücün, çalışmanın, çabalamanın olmadığı, insanın parmağını kıpırdatmasına gerek kalmadan ağaçtaki meyvelerin insanın ağzına sarktığı, ağaçların yürüdüğü, hayvanların konuştuğu, *Atlantis* benzeri her tarafta şelalelerin, serin ırmak kenarlarının olduğu "vur patlasın çal oynasın" bir mekânı akıllarına getirmektedir.

"Ahiret" denilince rüyalarının hızını alamayan Müslüman en sonunda işi o kadar azgın bir seviyeye taşımıştır ki göğsü yeni tomurcuklanmış yani henüz ergenlik çağına yeni girmiş kız çocuklarını bile şehvet dolu dakikalar geçireceği kadınların arasına ekleyip sıraya dizmiştir.

Üstelik bu öyle koyu bir rüyadır ki rüyasında yani havsalasında kendini "iyi" zannetmesi bu zevküsefa mekânı olan cennete girmesine yeterlidir. Her şeyden önce o, Müslüman bir anne-babadan doğmuştur ya artık ne yaparsa yapsın cennet onun tapulu malıdır, hatta öyle yüksek seviyede özgüven sahibidir ki kendisini kesin kurtarmış, kesin o cennete kapağı atmıştır da çok önemli bir soru soran adam/kadın pozisyonuna bürünerek *"Eskimolar veya Amazon ormanlarında medeniyetten uzak, çıplak yaşayan yerliler veya Müslüman bir anne-babadan doğmayan Çinliler, Hintliler cennete girecek mi?"* diye sorular sormaya bile başlamıştır. Dünyanın yükünü omuzuna almış garibim, bu soruyu tekrar tekrar sormaktan usanmamaktadır. Rüya bu işte, nasıl tezahür edeceğini kim bilebilir ki?

"Peygamber" dediğinde karşısına, ateşe girse yanmayan, buza girse donmayan, suya girse ıslanmayan, gâh orada gâh burada mekân mekân gezen, bir bakışta çağlar ötesini gören, kuru ağacı yeşerten, çorak çöllerden sular fışkırtan, dağları yerinden oynatan, denizleri "cart" diye ikiye bölen, Allah ile karşılıklı sohbet edebilen, karıncalarla konuşan, kuşlardan ordu kuran, kısacası sefil dünyanın mukayyet sınırlarını paramparça eden birini koymaktadır.

Hele meleklere gelince; dişi değil eril değil, aklı var iradesi yok, yemez içmez, insanın hizmetkârı, henüz künhü tam anlaşılmamış nurani varlıklardır onlar. Havada uçarlar, denizlerin dibine dalarlar, âlemlerin sınırlarını aşarlar, Yüce Allah katına tırmanırlar, sayıları dörtten altı yüze kadar uzanan kanatları vardır, aynı anda onlarca mekânda birden olabilirler ama tüm bu süper güçlerine rağmen insanın altında insana hizmetkârdırlar. Adeta göklerde el pençe divan durup secde ettikleri insanın gözünün içine hayranlıkla bakarlar.
Ah, bir de kitaplar var ki sormayın gitsin, tam da *"Her istediğinizi kendisinde bulduğunuz bir kitabınız mı var?" (Kalem 68/37-38)* sorusunun *"Evet, var."* cevabı gibidir kitap rüyaları. Sünni mi oldun, kitap *"Buyrun, haşmetmap!"* diyerek ayetler sunmakta, Şia mı oldun *"En doğru sensin, a-ha da sana ayetler!"* diyerek ona da delil sunmakta. Sen ol, ne istersen neyi hayal edersen onu ol, merak etme, kitap öyle bir kitaptır ki kesinlikle sana asla uyanmak istemeyeceğin rüyalar sunar. Şii, Sünni, Eş'arî, Mu'tezile, tarihselci, hermetik, akılcı, filozof,

mütekellim mi oldun merak etme, hepsine de “sen en doğrusun” rüyasını gördüren bir kitap var.

Şu kesindir ki eğer ki Platon günümüzde yaşasaydı *Mağara Alegorisi*ni daha da geliştirir ve başka felsefi açıklamaların içine girerdi, Ali b. Ebi Talib de başka bir söz söylerdi çünkü ahireti de “uykuda görülen bir rüya” olan ölünce de uyanacak gibi durmuyor.

Kusursuzluk sadece Âlemlerin Rabbi Allah’ın olabileceği bir şeydir.

الحمد لله رب العلمين

Ramazan Demir
06.02.2024